

General Article

บทความทั่วไป

แผนที่ยุทธศาสตร์ในการควบคุมโรค: สำหรับวิทยากร

สุจิตรา อั้ง อาองกุล
กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

บทคัดย่อ การพัฒนาบทบาทของประชาชน ทั้งในฐานะสมาชิกของสังคมและองค์กรชุมชน เป้าหมายสูงสุดต้อง ทำให้ประชาชนสามารถแสดงบทบาทในการสร้างสุขภาพและชุมชนอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน ด้วยความตั้งใจ เต็มใจและมีจิตสำนึกที่ดี การสร้างและใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์จึงเป็นการกำหนดเส้นทางสู่ความสำเร็จ และ เป็นเครื่องมือสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและบุคลากรได้ทราบ จะได้ปรับการทำงานของฝ่ายต่าง ๆ ให้ เข้าหาและไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นระบบที่ติดตามความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ด้วยการวัดผล การปฏิบัติในการตัดสินใจที่ถูกต้อง และช่วยให้องค์กรเรียนรู้ว่ายุทธศาสตร์ได้ใช้ได้หรือไม่ ดังนั้น “วิทยากร” จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้เข้าใจเชิงทักษะสามารถใช้เครื่องมือการสร้างและใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ได้อย่าง แท้จริง โดยเฉพาะความรู้และเทคนิคการปฏิบัติงานจริงในการมีและใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์บนปฏิบัติ การสร้างนวัตกรรม ด้วยวิชา สร้างแผนปฏิบัติการ และเปิดงานในชุมชนให้อ่ายมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: วิทยากร, แผนที่ยุทธศาสตร์, เทคนิคการปฏิบัติงาน, ความรู้เชิงทักษะ

บทนำ

ปัจจุบันกรมควบคุมโรคและกรมอนามัย ได้สร้าง และใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ (Strategic Route Map : SRM) ร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อ พัฒนาสุขภาพของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ให้ ประชาชนสามารถแสดงบทบาทในการสร้างสุขภาพ และชุมชนอยู่ดี มีสุขอย่างยั่งยืน ด้วยความตั้งใจ เต็มใจ และมีจิตสำนึกที่ดี⁽¹⁾ ทุกองค์กรในสังกัดกรมควบคุม โรคและกรมอนามัยต้องเป็นนโยบายและการกิจหนึ่ง ใน การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานร่วมกันอย่างจริงจัง มีการนำแนวทางนี้ไปปฏิบัติร่วมกันครอบคลุมทุกระดับ

เขต และถ่ายระดับไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ 1 จังหวัด 1 พื้นที่ ในปีงบประมาณ 2553 ดังนั้นจึงจำเป็นต้อง สร้างวิทยากรที่มีความรู้ เข้าใจ และมีแรงบันดาลใจต่อ การใช้เครื่องมือนี้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะความรู้และ เทคนิคการปฏิบัติงานจริงซึ่งเป็นความรู้เชิงทักษะ^(2,11) ใน กระบวนการเรียนรู้ สร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อการขับเคลื่อนขยายผลการสร้างและใช้แผนที่ทางเดินของ ยุทธศาสตร์ ให้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ยุทธศาสตร์ของหน่วยงานอย่างกว้างขวาง⁽³⁾ แผนที่ ทางเดินยุทธศาสตร์ คือ เครื่องมือในการสื่อสารและ บริหารจัดการที่จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ระหว่างวิธี

ปฏิบัติหรือยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่เลือกเพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทางในท้าย ๆ มิติ หรือปลาย ๆ มุมมอง^(4,9,10) เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ผังทางเดินยุทธศาสตร์” เพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง ช่วยให้เห็นภาพความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ทั้งหลาย และความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เป็นแผนที่จะทำให้มีหลักทางส่วนผู้มีบทบาทตามแผน ได้แก่ ชุมชนและห้องดินต้องเชื่อมโยงกับบทบาทของเจ้าหน้าที่ให้เกิดการผสมผสานกันของเจ้าหน้าที่ ห้องดิน กองทุนต่าง ๆ และชาวบ้าน จึงเป็นตัวช่วยให้เกิดการผสมผสานแนวคิดและบทบาทของทุกฝ่ายเพื่อเสริมพลังกัน ดังนั้น จึงควรถ่ายทอดหรือกระจายแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์จากผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ ไปสู่สังคมชุมชนในวงกว้าง โดยเฉพาะหน่วยงาน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อช่วยเสริมให้เป็นองค์กรผลงานสูง แผนที่ยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการ (Strategic Linkage Model: SLM)^(5,6) จะแสดงการเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ในระดับต่าง ๆ วิทยากรจึงต้องมีความรู้และทักษะ สามารถแนะนำเรื่องการสร้างและใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ ในภาคทฤษฎีการฝึกปฏิบัติการถอดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ ออกเป็นแผนปฏิบัติการ (Mini-SLM) ของยุทธศาสตร์ (SLM) ออกเป็นแผนปฏิบัติการ (Mini-SLM)

การปรับและเติมตารางนิยามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ (รูปที่ 1) ให้เหมาะสมกับบริบทของห้องดิน และตำบล สำหรับการสร้างและนำประชาชนปฏิบัติการตามมาตรการทางสังคม (ซองที่ 5 ของรูปที่ 1) ควรทำในสถานการณ์จริง ส่วนการพัฒนาวัตกรรมทำในกระบวนการต่าง ๆ จะเกิดขึ้นหลังการใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์

นิยาม

แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์^(6,7) คือ แนวทางหรือวิธีการพัฒนาช่องทาง แต่ห้องดิน เพื่อการพัฒนาในอนาคตที่มีการดำเนินต่อไป สำหรับผู้ที่สนใจ นำเสนอในช่องทางที่มีความต้องการ ความสามารถในการปรับตัว ต้องการระบบการทำงานในลิ้งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงต้องการระบบการทำงานที่คล่องตัว การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงนำสู่เป้าหมายที่สามารถเชื่อมกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อความอยู่รอดและความก้าวหน้าขององค์กร หน่วยงาน ห้องดิน หรือธุรกิจของตนในอนาคต

การมีแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ คำว่า “มี” แผนที่

ตารางชี้วิธีนิยามเป้าประสงค์ของแผนที่ยุทธศาสตร์ ปฏิบัติการ (SLM) ตาราง 11 ช่อง										
เป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ (1)	ภารกิจ (2)	กิจกรรม (3)	มาตรการ (การกระทำการที่สำคัญที่สุด)		ตัวชี้วัดผลงาน (PI) (6)	ตัวชี้วัดผลกระทบเชิงลบ (KPI) (7)	ปัจจัยงาน (8)	อัตรา (9)	คะแนนคุณภาพ (10)	ผู้รับผิดชอบ (11)
			วิชาการ (4)	สังคม (5)						
# 1 (หากต้องต่อ ต่อรายละเอียด SLM)	3-5 ข้อต่อ ^{ดู} เป้าประสงค์ ในจำนวนปี กิจกรรม สำคัญ-ตี ยับให้หาย เสียไป	3-5 ข้อต่อ ^{ดู} กิจกรรม สำคัญ-ตี ยับให้หาย เสียไป	ออกโดย ^{ดู} ฝ่ายวิชาการ	แนะนำโดย ^{ดู} ฝ่ายวิชาการ และออกโดย ^{ดู} ห้องดิน/ ชุมชน (สร้าง นวัตกรรม)	เด็ก เฉพาะที่ ต้องใช้ ทรัพยากร หรือ ตามที่ ผู้บริหาร ต้องการ (แสดงเป็น ผลผลิต)	มาตรฐาน งาน วิชาการ หรือ สังคม (แสดง เป็น กระบวนการ การ)			ดำเนินการในระดับศูนย์	
# 2			KPI เดือนสุดท้ายของเป้าประสงค์							
# 3			KPI เดือนสุดท้ายของเป้าประสงค์							

รูปที่ 1 ตารางชี้วิธีนิยามเป้าประสงค์ของแผนที่ยุทธศาสตร์ (ตาราง 11 ช่อง)

ทางเดินยุทธศาสตร์^(7.8) หมายถึงมี 2 สิ่ง คือ 1) แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์นับปีบดีการ (SLM) และ 2) ตารางนิยาม ให้ประสงค์ของยุทธศาสตร์ (รูปที่ 1) ทั้งสองสิ่ง นี้ต้องอยู่ในระดับปีบดีการหรือในพื้นที่ เช่น ในท้องถิ่นหรือตำบลที่มีกองทุนสุขภาพตำบล สำหรับอำเภอที่มีการเปิดงานแผนที่ยุทธศาสตร์ที่กองทุนฯ ในระดับตำบล ควรมีแผนที่ฯ (SLM) ด้วย

การใช้แผนที่ยุทธศาสตร์ คำว่า “ใช้” แผนที่
ยุทธศาสตร์^(7.8) หมายถึง การใช้ในพื้นที่ปฏิบัติการ คือ
ท้องถิ่นหรือตำบลที่มีกองทุนสุขภาพตำบล แต่ถ้า
จังหวัดหรืออำเภอต้องการนำแผนที่ไปใช้ในระดับของ
ตนสามารถทำได้ แต่จุดมุ่งหมายหลัก คือ การใช้ใน
พื้นที่ปฏิบัติการซึ่งต้องทำก่อน

แผนที่ยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการ (Strategic Linkage Model: SLM)^(7.8) คือ ชุดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญเร่งด่วน สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ได้ในเวลาระยะสั้นที่กำหนดเป็นมุ่งมองของผู้บริหารในการบริหารการเปลี่ยนแปลงเป็นแผนที่ที่ใช้ปฏิบัติงานจริง SLM จึงเป็นสิ่งประกอบกันเป็นแบบจำลอง (model) เป็นศิลปะของการวางแผนยุทธศาสตร์การเปลี่ยนแปลงรูปแบบหนึ่งที่มิใช่รูปแบบตายตัว มีจุดประสงค์ เพื่อให้งานสำเร็จอย่างรวดเร็วและประหยัด สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา

องค์ประกอบของแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์^(4.7.8) ประกอบด้วย 4 มุ่งมั่น หรือ 4 ระดับ ถ้า拿บจากล่างขึ้นบน คือ 1) มุ่งมั่นเชิงการเรียนรู้และพัฒนาหรือระดับรากฐาน (learning and development perspective) อยู่ในระดับล่างสุดเป็นมุ่งมั่นด้านสมรรถนะขององค์กรและพื้นที่ แสดงเจตนาرمณว่าจะพัฒนารากฐานเพื่อความเข้มแข็งและให้บรรลุผลการพัฒนาได้ และคนในองค์กร/พื้นที่ ควรต้องเรียนรู้ ต้องการพัฒนาทักษะ โครงสร้าง ข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ วัฒนธรรม การทำงาน ทั้งนี้ควรพัฒนาทุกมิติพร้อมกัน 2) มุ่งมั่นเชิงการบริหารจัดการหรือระดับกระบวนการ (management perspective) เป็นมุ่งมั่นด้านการบริหารจัดการ

ภายใต้การพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการเรื่องได้
บ้างเพื่อตอบสนองการพัฒนา ควรระบุการบริหาร
จัดการเฉพาะจุดที่สำคัญที่สุด 3) มุ่งมองเชิงผู้มีส่วนได้
ส่วนเสียหรือระดับภาคี (stakeholder perspective) เป็น
มุ่งมองด้านบทบาทพันธมิตร ประกอบด้วยภาคีที่หน่วย
งานต่าง ๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้สนับสนุน
และประชาชนที่แสดงเจตจำนงณ์ว่าผู้มีส่วนร่วมการ
พัฒนาควรมีบทบาทอย่างไรเพื่อสนับสนุนการพัฒนา
อย่างสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและ
หน่วยงาน โดยต้องรู้ความต้องการของชุมชน หน่วย
งานอย่างก่อน และ 4) มุ่งมองเชิงคุณค่าหรือระดับ
ประชาชน (valuation perspective) เป็นมุ่งมองด้าน¹
ประชาชนหรือชุมชน เน้นประชาชนจะได้รับคุณค่าเพิ่ม
ขึ้นอย่างไร ประชาชน ชุมชนจะทำอะไรที่ชาวบ้าน ชุมชน
หน่วยงานอยู่เป็นเจ้าของ

กลยุทธ์ (Tactic)⁽⁶⁻⁸⁾ คือ กลุ่มของวิธีการ หรือ
แนวทางสำคัญที่ประกอบกันขึ้นเป็นยุทธศาสตร์ เป็นการ
ระบุวิธีการหลัก ๆ ที่จะให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์ในช่องที่
4 “ไม่ใช่นำกิจกรรมมาใช้เป็นกลยุทธ์” นิยมใช้คำว่า
พัฒนา ปรับ ลด ขยาย เพิ่ม ส่งเสริม สนับสนุน สร้าง
จัดทำ เป็นต้น ควรระบุ 3-5 กลยุทธ์ ต่อ 1 เป้าประสงค์

กลุ่มงาน (Job Family)⁽⁶⁻⁸⁾ คือ การนำงานที่มี
วัตถุประสงค์สอดคล้องกัน หรือ มีแนว (theme) เดียวกัน
มาจัดเข้าไว้ในกลุ่มเดียวกัน

แผนปฏิบัติการ (mini-SLM)⁽⁶⁻⁸⁾ เป็นการตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เนพะประเด็นที่กำหนดโดยผู้บริหารของตำบล สร้างมาจากจุดหมายปลายทางและเป้าประสงค์ของแผนที่ยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการของอำเภอให้เหมาะสมกับประเด็นที่ได้รับมอบหมาย ในการนี้ของ SLM ที่สร้างส่งมาจากรัฐเป็นรายประเด็นให้ใช้เช่นเดียวกับแผนที่ของอำเภอ แต่ต้องปรับให้เหมาะสมกับบริบทของตำบลก่อน

หัวใจของความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)⁽⁶⁻⁸⁾ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุด ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ หรือปฏิริยาลูกโซ่

นำไปสู่ความสำเร็จทั้งในปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

เครื่องชี้วัดภูมิบัติการ (Performance Indicator: PI)⁽⁶⁻⁸⁾ คือ สิ่งที่วัดผลของการกระทำเป็นตัวชี้วัดผลผลิตของการบริหารจัดการ

เครื่องชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator: KPI)⁽⁶⁻⁸⁾ คือ สิ่งที่ต้องทำหรือจะทำอะไรที่ก่อให้เกิดภูมิริยาลูกโซ่ใช้เป็นตัวชี้วัดกระบวนการ (process indicator)

เครื่องชี้วัดผลลัพธ์ (Key Result Indicator: KRI)⁽⁶⁻⁸⁾ คือ ตัวชี้วัดผลผลิตหรือผลลัพธ์ (Output/outcome indicator) ที่มีความสำคัญต่อนโยบาย

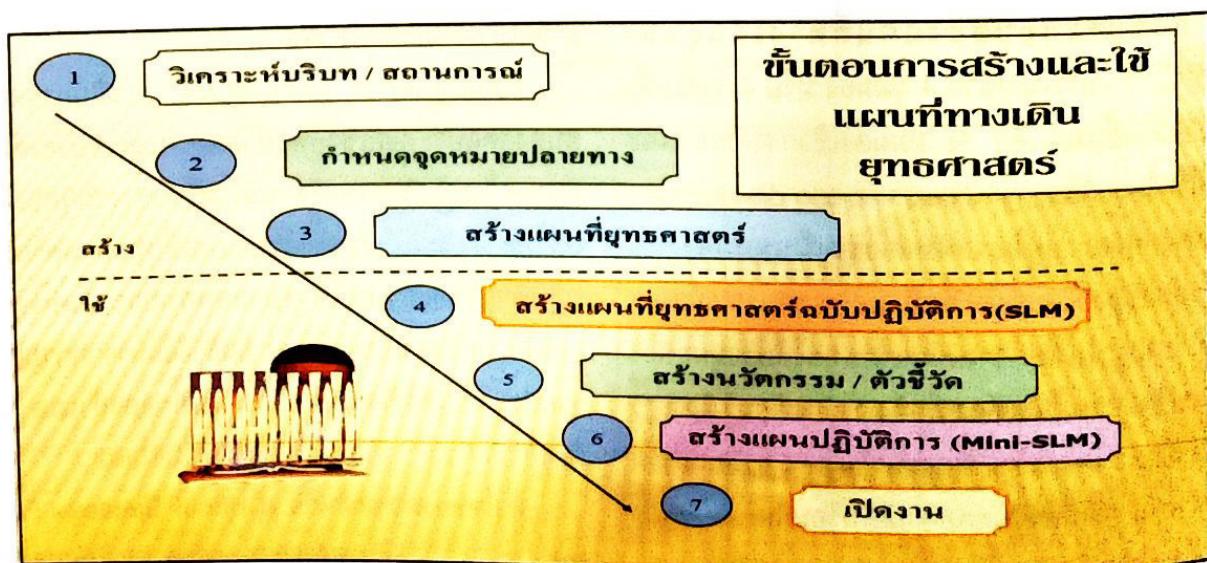
กิจกรรมสำคัญ (Key Activity)⁽⁶⁻⁸⁾ คือ กิจกรรมหลักประกอบด้วยชุดกิจกรรม (action) อย่าง ๆ หลายกิจกรรมประกอบกันขึ้นเป็นกลุ่ม

การกระทำ (action)^(7,8) คือ รายละเอียดการกระทำ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นกิจกรรมสำคัญ

เคล็ดลับและคุณสมบัติการเป็นวิทยากร

วิทยากรต้องเตรียมความพร้อมและวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนการจัดอบรม มีความจำเป็นอย่างยิ่งทั้งจำนวนคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมาย พื้นฐานการศึกษา การทำงาน

การพัฒนาชุมชน ประสบการณ์ด้านการจัดทำแผนและการบริหารจัดการ ตลอดจนความมุ่งมั่นตั้งใจ ผู้เข้ารับการอบรมควรอยู่ระหว่าง 30 - 40 คน ระยะเวลาการอบรมไม่ควรต่ำกว่า 2 วัน ควรจัดกลุ่มผู้เรียนตามคุณลักษณะและความต้องการ จัดเตรียมเอกสาร สื่อ กิจกรรม ประกอบการเรียนการสอนและฝึกปฏิบัติจริง ครอบประเด็นการถ่ายทอด สื่อ เนื้อหาที่เกิดขึ้น กระบวนการพัฒนา เช่น ที่เห็นเหตุผลที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้รับการถ่ายทอด ดำเนินกระบวนการไปรับ การมีประสบการณ์เป็น ตน มีความสนใจเรียนรู้ การจัดทำแผนงานและ เรื่องการจัดการยุทธศาสตร์ การสร้างและใช้แผนที่ยุทธศาสตร์ มีความรู้ โครงการ การสร้างและใช้แผนที่ยุทธศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถประยุกต์งานสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ร่วม ป้องกัน ควบคุมโรค และภัยสุขภาพแก่หน่วยงาน ทุกระดับได้ ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรที่มีเครือข่ายสัมพันธ์ มีทักษะในการสื่อสาร ทำงานเป็นทีม และเคยเป็น วิทยากรกระบวนการ มีความสามารถสร้างและใช้สื่อ การเรียนการสอน

รูปที่ 2 ขั้นตอนการสร้างและใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ (SRM)

โครงสร้างหลักสูตร

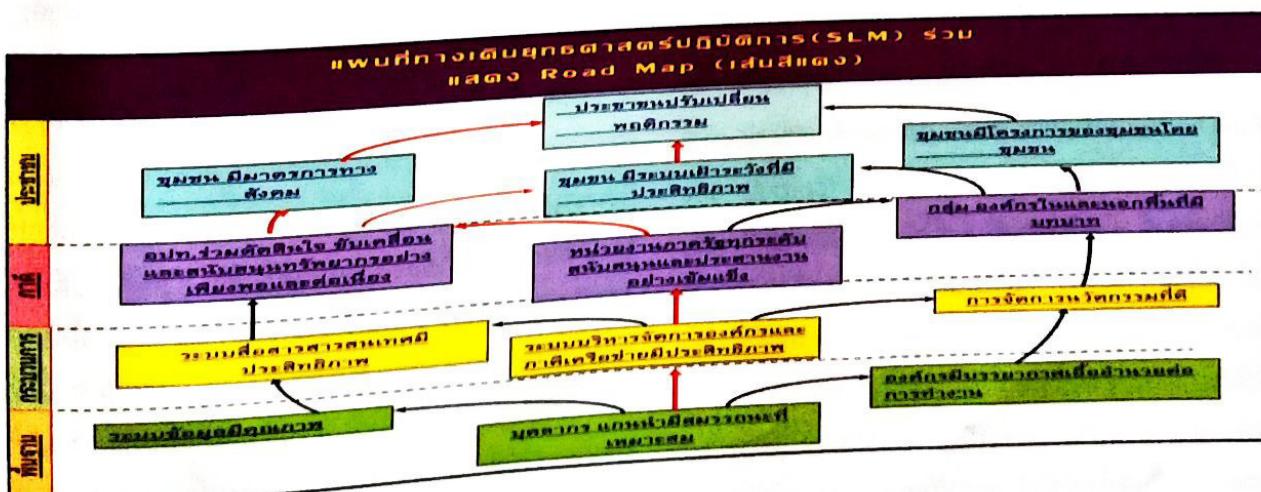
ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจาก ขั้นตอนที่ 3 ของการสร้างและใช้แผนที่ทางเดิน ยุทธศาสตร์หลัก (SRM) ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสร้าง แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการ (SLM) ขั้นตอนที่ 2 การนิยามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์จาก SLM และก กำหนดตัวชี้วัดผลงาน (PI) และตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI) รายประเด็นที่พื้นที่กำหนด (Issues base) ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการย่อย (Mini - SLM) หรือแผนปฏิบัติการ (Plan of action) และ ขั้นตอนที่ 4 การถ่ายระดับไปสู่การปฏิบัติงาน คือ การเปิดงานและติดตามผล (รูปที่ 2)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการ (SLM) เริ่มจากแผนที่ทางเดิน ยุทธศาสตร์หลัก (SRM) โดยผู้บริหารเลือกทางเดินที่สำคัญที่สุด ที่คาดว่าจะทำให้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่สะดวกรวดเร็วที่สุด เลี่ยค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ภายในเวลาลั้นที่สุด แต่ละองค์กรจะพัฒนาแผนที่เฉพาะส่วน ของตน โดยใช้กระบวนการเดียวกันทุกองค์กรลงใน จุดถึงการตั้งเป้าหมาย และเครื่องชี้วัดปฏิบัติการ (performance target & indicator) แผนที่ฉบับนี้จะมี

เป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์จำนวนน้อยกว่า โดยลดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์หลัก เท่าที่จำเป็น พิจารณาเป้าประสงค์พร้อมกลยุทธ์ของ แต่ละเป้าประสงค์ในแต่ละระดับว่ามีกิจกรรมสำคัญ อะไรที่จะต้องปฏิบัติภายใน 1-2 ปี เพื่อบรรลุจุดหมาย ปลายทางที่กำหนดใน 2 มุ่งมองข้างล่างที่จะเกิด ผลลัพธ์สำคัญอะไรใน 2 มุ่งมองข้างบน นำกิจกรรม สำคัญและผลลัพธ์สำคัญมาสร้างกล่องเป้าประสงค์ตาม ระดับหรือมุ่งมองทั้ง 4 ส่วน ผู้บริหารนำกิจกรรม สำคัญและผลลัพธ์สำคัญมาสร้างกล่องเป้าประสงค์ซึ่ง นำมาระบุกลยุทธ์ สำหรับผู้จัดการหรือผู้ปฏิบัติจะระบุ กลยุทธ์ไว้ได้กล่องด้วย และเขียนลูกศรเล็กเชื่อมโยง สัมพันธ์เชิงเหตุและผล สามารถปรับแผนที่ฉบับปฏิบัติ การได้ด้วยการดำเนินงานส่อเค้าว่างานจะไม่เป็นไปตาม แผน การใช้ประโยชน์ของแผนที่ยุทธศาสตร์จะทำที่ แผนที่ฉบับนี้จะทำให้การพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทุกฝ่ายทราบว่าจะร่วมมือเรื่องอะไร กับใคร ไดเมื่อใด ทุกหน่วยในจังหวัด หรือ อบต. มีหน้าที่สร้างและใช้ สร้างแผนที่ฉบับนี้ (รูปที่ 3)

หมายเหตุ : กรณีองค์กร หรือหน่วยงานไม่มี แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์หลัก สามารถสร้าง SLM ได้ โดยเริ่มจากขั้นตอนที่ 1 ของการสร้าง SRM คือ การวิเคราะห์สถานการณ์และบริบทตามองค์ประกอบของ

รูปที่ 3 ตัวอย่างแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการ SLM

แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดจุดหมายปลายทาง และข้ามขั้นตอนลร้าง SRM ไปสร้าง SLM ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 การนิยามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์จาก SLM การกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (PI) และตัวชี้วัดความสำเร็จ (KPI) รายประเด็นที่พื้นที่กำหนด (Issues base) ใช้ตารางช่วยนิยามเป้าประสงค์ของแผนที่ยุทธศาสตร์ (รูปที่ 1) การสร้างตาราง 11 ช่อง (รูปที่ 1) ช่องที่ 1 เป้าประสงค์ ช่องที่ 2 กลยุทธ์ นำมาจากกล่องแต่ละกล่องของเป้าประสงค์ แต่ละมิติในขั้นตอนที่ 1 นำมาบรรจุในตาราง 11 ช่อง ควรดำเนินการที่ละมิติที่ละ 1 กล่องเป้าประสงค์ ซึ่งจะเห็นความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน การกำหนดกิจกรรม (ช่องที่ 3) และขั้นตอนของกิจกรรมทางด้านเทคนิควิชาการ (ช่องที่ 4) ควรทำในช่องที่ 4 ก่อนช่องที่ 3 เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ที่คิดอยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติจะมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ โดยตั้งค่าตามว่าถ้าจะทำให้ได้ตามกลยุทธ์ที่กำหนดแต่ละกลยุทธ์ต้องทำอย่างไรบ้าง (ช่องที่ 4) และเมื่อทำขั้นตอนอย่างไรแล้วจะได้กิจกรรมอะไร (ช่องที่ 3) มักจะเริ่มต้นด้วยคำว่า พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ขยายฯ เช่นเดียวกับคำที่ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ (ช่องที่ 2) ควรลงเฉพาะงานที่ต้องใช้ทรัพยากร เช่น คน เงิน อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่มีค่าใช้จ่ายในการใช้เพื่อของบประมาณ (ช่องที่ 9) ช่องที่ 5 เป็น “งาน” ที่เกิดจากมาตรการทางสังคมเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นหรือพื้นที่เป็นผู้กำหนดแต่เจ้าหน้าที่สามารถแนะนำได้และมาตรการทางสังคมเหล่านั้นควรมีพื้นฐานทางวิชาการด้วย เพราะสร้างขึ้นด้วยจุดมุ่งหมายให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ช่องที่ 6 ตัวชี้วัดผลงาน (PI) แสดงเป็นผลผลิต (output) ของงานในช่องที่ 4 หรือช่องที่ 5 ที่ได้ ตัวชี้วัดเหล่านี้ มีตัวหนึ่งที่ผู้จัดการโครงการกำหนดให้เป็นงานที่สำคัญของกิจกรรมสำคัญ ควรกำหนดโดยผู้จัดการ เช่นเดียวกันซึ่งจะนำไปกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จต่อไปในช่องที่ 7 ตัวชี้วัดผลสำเร็จ (KPI) แสดงเป็นกระบวนการ (process) เสมอ ดังนั้นจึงไม่มีคำว่าอัตรา率อย่าง เพราะคำนี้แสดง

ผลลัพธ์ (outcome) หรือผลผลิต (output) ควรตรวจสอบตัวชี้วัดผลสำเร็จ (KPI) กับช่องที่ 1 ว่างานที่นำมารังสรรค์ดังกล่าวต้อง pragmacy ในช่องที่ 4 ด้วยต้องเขียนในลักษณะเป็นกระบวนการหรือการกระทำ (process) และต้องมีเกณฑ์กำกับเสมอ เกณฑ์เหล่านี้ถ้าเป็นมาตรฐานทางวิชาการต้องกำหนดโดยฝ่ายวิชาการ หรือถ้าเป็นมาตรฐานทางสังคมก็ควรมีความคิดเห็นทางวิชาการสนับสนุน (รูปที่ 1)

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ฉบับปฏิบัติการย่อย (Mini - SLM) หรือแผนปฏิบัติการ (Plan of action) ความประสงค์ของแผนปฏิบัติการคือต้องการให้ผู้ปฏิบัติเป็นผู้ใช้ เป็นการตอบสนองเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์เฉพาะประเด็นที่กำหนดโดยผู้บริหารของตำบล สร้างจากจุดหมายปลายทาง และเป้าประสงค์ของ SLM ของอำเภอให้เหมาะสมกับประเด็นที่ได้รับมอบหมาย โดยปรับตารางนิยามเป้าประสงค์ (รูปที่ 1) ก่อนนำหัวหมัดไปใช้ ในการนี้ของ SLM และรูปที่ 1 ที่สร้างและส่งมาจากการเป็นรายประเด็นให้ใช้เช่นเดียวกับแผนที่ของอำเภอ แต่ต้องปรับให้เหมาะสมกับบริบทของตำบลก่อน จากนั้นแทนที่เป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ใน SLM ด้วยกิจกรรมสำคัญ (รูปที่ 1 ในช่องที่ 3) ที่เป็นตัวกำหนด KPI (ช่องที่ 7) เลือก 1 กิจกรรมสำคัญ ต่อ 1 เป้าประสงค์ แทรกกิจกรรมเสริมโดยนำมาจากกิจกรรมอื่น ๆ สำหรับเป้าประสงค์เดียวกันที่ไม่ถูกกำหนดเป็นกิจกรรมสำคัญในรูปที่ 1 ที่เป็นตัวกำหนด PI (ช่องที่ 6) จัดเรียงลำดับก่อนหลังแล้วเชื่อมโยงด้วยลูกครึ่ง ดังนั้นจึงมีตัวชี้วัดไม่ว่าจะเป็นของผลงานหรือผลผลิตได้ให้ทุกกล่องกิจกรรม เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถตรวจสอบงานที่ทำว่าได้เป้าหมายตามที่ต้องการแล้วหรือยัง หากผู้ปฏิบัติเป็นชาวบ้านอาจเห็นภาพแผนปฏิบัติการเป็นเรื่องเข้าใจยาก เพราะมีข้อมูล pragmacy มากดูซับซ้อน กรณีเช่นนี้ให้กลับไปใช้ SLM แทนได้ ส่วนรายละเอียดของงานให้อ่านจากรูปที่ 1 ส่วนกรณีของเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องมีแผนปฏิบัติการไว้ เพื่อกำกับงานหรือให้คำแนะนำแก่

การสร้างแพนปฎิบัติการระดับต่ำบล

เพิ่มเติมตาราง 11 ช่องที่ได้มาจากการอ่านเกอเดพะช่องที่บังควรว่าง
จังหวัดต่อช่อง 5 8 9 10 11

ก. กำหนด KPI เพื่อประเมินผลการดำเนินงานของผู้ดูแลที่มีประสิทธิภาพ

รายงานที่ “เป้าประสงค์” ในแผนที่ปาฐีบัตการ (SLM) ด้วย
คือกรรมคำถูก “ในช่อง 3 (ผู้จัดการการเป็นผู้คัดเลือกกรรม
คำถูก) หัวรับกลบุหรี่คำถูก) จะได้ภาพ “เท็โกรู” (Skeleton) ของ
ปาฐีบัตการ (กล่องมีเกิดอย่าง)

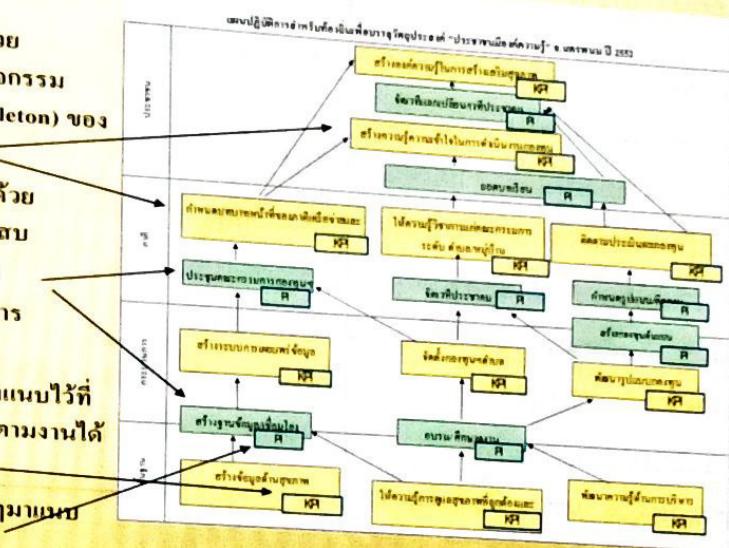
๒) เดินในช่องระหว่างกิจกรรมสำคัญในแผนปฏิบัติการด้วย
กิจกรรมอื่นในชุดเดียวตามเงื่อนไขที่การปฏิบัติงานประสม
ความเข้าใจดีขึ้น (กล่องสีฟ้า) ซึ่งมุ่งให้ห้องหมุดด้วยถูกคร
กความหมายของถูกครับ + เดอะไรก่อน-หลัง ไม่ใช่เป็นการ

ເກືອນໂຍງຮະຫວາງທ່ານ

▷ งานที่เป็นตัวกำหนด
มนุษย์กิจกรรมสำคัญ
ดูดี

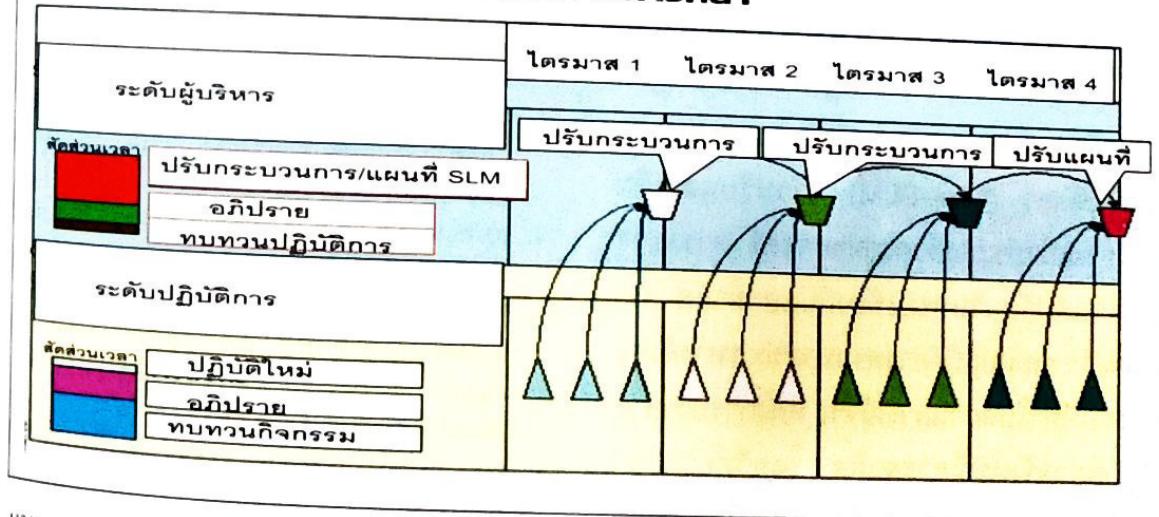
▷ ของกิจกรรมสำคัญนั้นมาແນບໄວ້ที่
เพื่อให้ผู้บริหารสามารถติดตามงานได้

-> ผู้นำทั่วชั้นผู้ดูแลงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ

รุ่นที่ 4 การสร้างแผนปฏิบัติการระดับตำบล

การติดตามความก้าวหน้า

ปีที่ 5 แนวทางการติดตามความก้าวหน้า

ข้ามบ้านผู้ป่วยบดีหรืออาจจะใช้เป็น individual scorecard ก็ได้ (รูปที่ 4)

ขั้นตอนที่ 4 การถ่ายระดับไปสู่การปฏิบัติงาน คือ การเปิดงานและติดตามผล จะเริ่มเมื่อตำบลหรือท้องถิ่นได้รับการฝึกอบรมเรื่อง SRM และ งานจะเริ่มที่การ

สร้างบทบาทใหม่ของประชาชน ในระยะแรกควรเน้นที่ การปรับกระบวนการทัศน์ของผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วตามด้วย การปรับปรุงเนื้อหาของแผนดำเนินเฉพาะในประเด็นที่มี การสร้างแผนที่ขึ้นใช้แล้ว จากนั้นจึงคาดว่าจะเกิด โครงการที่มีบทบาทของประชาชนชัดเจน โดยเฉพาะ

ในด้านการร่วมมือกันดำเนินมาตรการทางสังคม ซึ่งบทบาทของประชาชนจะเน้นหนักที่ด้านนี้ หากเกิดบทบาทของประชาชนควบคู่กับเจ้าหน้าที่แล้ว เท่ากับเป็นการเริ่มต้นของนวัตกรรมการพัฒนาสุขภาวะ จากนั้นจึงเริ่มกระบวนการจัดการนวัตกรรม เพื่อให้ประชาชนปรับปรุงนวัตกรรมให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป ในระหว่างดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ ผู้ปฏิบัติอาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ด้วยสามารถแก้ไขกระบวนการหรือวิธีทำงานได้ตลอดเวลาจะทำให้เกิดนวัตกรรมต่อเนื่องดังนั้น ทุก ๆ 3 เดือน ความมีการประชุมทบทวนความก้าวหน้าระหว่างฝ่ายปฏิบัติกับฝ่ายบริหารจัดการ เพื่อแก้ไขกระบวนการทำงานใหม่ หากล้มที่กำหนดไว้เดิมให้ผลไม่น่าพอใจ เพราะล้มที่เลือกวิวิธี ไม่ว่าจะเป็นกลยุทธ์ กิจกรรม หรืองานสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จ เมื่อปฏิบัติจริงอาจไม่เป็นดังที่คาดก็ได้ (รูปที่ 5)

สรุป

วิทยากรความมีความสามารถถ่ายทอดทักษะการพัฒนาสุขภาพ ด้วยการสร้างและใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ (SRM) ทั้งในภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ การถอดแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ปฏิบัติการ (SLM) ออกเป็นแผนปฏิบัติการ (Mini-SLM) การปรับและเติมเต็มตารางนิยามเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ (ตาราง 11 ช่อง) ให้เหมาะสมกับบริบทของห้องถีนและตำบล การสร้างและนำประชาชนปฏิบัติการตามมาตรการทางสังคม (ช่องที่ 5) ควรให้ทำในสถานการณ์จริง หลังการบรรยายก่อนฝึกปฏิบัติอาจจัดให้มีการสาธิต โดยวิทยากรนำเป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ 1 ข้อ แสดงให้ดูบนจอหน้าชั้น การสาธิตอาจแทรกไว้ทุกขั้นตอนหลังการบรรยายจะช่วยให้ผู้เรียนทำงานได้ถูกต้องรวดเร็วขึ้นระหว่างการบรรยายควรป้อนคำามตลอดเวลา เพื่อช่วยการป้อนกลับสำหรับวิทยากรและปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสม สำหรับการใช้วิธีพากย์จำเป็นต้องมีแบบฝึกหัด คือ ตารางที่ 11 ช่องที่มีความผิดพลาดในที่ต่าง ๆ ที่จะนำมาให้ผู้เรียนตรวจหาความผิด

พลาดว่ามีอยู่ที่ใดบ้าง แบบฝึกหัดนี้อาจเตรียมสร้างมาเป็นพิเศษ หรือถ้าไม่มีอาจใช้ผลงานของผู้เรียนเองนำมาเป็นแบบฝึกหัด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดกระบวนการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ นายแพทย์อมร นนทสุต (อดีตปลัดกระทรวงสาธารณสุข) ที่ให้ความรู้ผู้วิจัยและให้โอกาสเมื่อวันร่วมสร้างเนื้อหาหลักสูตร สามารถเป็นวิทยากรกลางระดับประเทศ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในการสร้างและใช้แผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ ให้อย่างเป็นระบบ

อ้างอิง

1. อmor นนทสุต. แผนที่ยุทธศาสตร์ แผนที่ยุทธศาสตร์ ผู้นำที่ดี สถาบันค้นคว้าและพัฒนาสุขภาพประชาชน. ในการประชุมติดตามผลการดำเนินงานรอบ 12 เดือน กรมอนามัย ประจำปี 2551; 16 กันยายน 2551; ณ โรงแรมโลดส์ ปางสุวรรณแก้ว. นนทบุรี: กรมอนามัย; 2551.
2. สานักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. ยุทธศาสตร์การสร้างสุขภาพเพื่อเมืองไทยแข็งแรง (ยุทธศาสตร์ความร่วมมือ “สร้างสังคม ชุมชนเข้มแข็ง เพื่อสร้างสุขภาพ). (เอกสารอัดสำเนา). นนทบุรี: สานักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ; 2548.
3. อmor นนทสุต. การบริหารการเปลี่ยนแปลงด้วยแผนที่ยุทธศาสตร์สู่เมืองไทยแข็งแรง. วารสารวิชาการสาธารณสุข 2548; 14(3):423-34.
4. สมพงษ์ สุจิตรคุล. แผนที่ยุทธศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: น้ำอักษรการพิมพ์; 2547.
5. อmor นนทสุต. การพัฒนาแผนที่ยุทธศาสตร์ตอนที่ 1: การสร้างแผนที่ยุทธศาสตร์. อะไร อย่างไร คือแผนที่ยุทธศาสตร์ การสร้างและใช้ประโยชน์จากแผนที่ยุทธศาสตร์. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข; 2548.
6. อmor นนทสุต. การพัฒนาแผนที่ยุทธศาสตร์ตอนที่ 3: ความสามารถของบุคลากรแกนนำกับความสำเร็จของยุทธศาสตร์. อะไร อย่างไร คือแผนที่ยุทธศาสตร์ การสร้างและใช้ประโยชน์จากแผนที่ยุทธศาสตร์. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข; 2548.
7. อmor นนทสุต. แผนที่ยุทธศาสตร์. นนทบุรี: กองสนับสนุนสุขภาพภาคประชาชน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ; 2548.
8. อmor นนทสุต. อะไร อย่างไร คือแผนที่ยุทธศาสตร์กับการสร้างและใช้แผนที่ยุทธศาสตร์. นนทบุรี: เรดิโอชั่น; 2549.
9. Kaplan RF, Norton DP. *Strategy map: converting intangible assets into tangible outcomes*. Boston: Harvard Business School Press; 2004.

10. Anderson RD. Beyond scorecard reporting. Better Management (cited 2005 Aug 25) Available from: URL: <http://www.bettermanagement.com/library/>
11. ธีรพงษ์ แก้วหวานย์. กระบวนการเสริมสร้างชุมชนเชิงประชาคม ประชาสัมพันธ์ครั้งที่ 6. ขอนแก่น: คลังนานาชาติ; 2543.

Abstract Strategic Linkage Model in Disease Control: for Trainers

Sujitra Unkasrithongkul

Department of Communicable Disease Control, Ministry of Public Health

Journal of Health Science 2011; 20:169-77.

The answer lies in strong community was “people are able and willing to take care of their own and their family’s health, their environment and their society, with faith and determination”. A Strategy Route Map (SRM) is a strategy management instrument that defines various aspects of the strategy and provides direction toward success and a communication instrument that provides all stakeholders and manpower with information that leads to the alignment of work of all partners and a monitoring system that monitors success of a strategy by measuring performances and provides information to assist in decision-making. The practical technique of trainer by SRM. The trainer for participants who attend the course shall be able to develop Strategic Linkage Model (SLM) with details of tactics and key activities, identify and classify each type of indicators from objectives of SLM, develop Mini SLM from above item and cascading the Mini SLM to community action as well as set-up management, administration and monitoring systems and activities.

Key words: **trainer, Strategic Linkage Model, practical technique, tacit knowledge**